

1879 - es szegedi árvíz megpróbáltatásai lassan elmúltak, és az emberek újra a jövőbe mertek nézni. A halottakat eltemették Szőreg határában. Sírköveik is őrzik a rémes éjszaka emlékét. 1880-ban fölszentelt újszegedi temető rendezését sürgette Kreminger prépost. 1882-ben még mindig nincs véglegesen kijelölve a temető. A belvárosi plébánia hivatal kérte a hatóságot, hogy a mérnöki hivatal jelölje ki helyét, mert az Arad-Csanádi vasút földmunkálatai az újszegedi határban elkezdődtek, s e munkálatok az újszegedi temetőnek szánt terület egy részét is érinteni fogják. A mérnöki hivatalban elkészítették a terveket, azonban hiába minden, az 1800-as évek végére még mindig nincs az újszegedieknek saját külön temetőjük. Az árvíz 25. évfordulóján a törvényhatóság kimondta, hogy az Új szegedi temetőben keresztet állít az árvíz halottainak, kik közös sírba temetve nyugszanak. A síremlékavatásra a Szőregi országút s a vasúti töltés által övezett helyen került sor. Az újszegedi temetőbizottság kezdeményezésére készült a terméskő obeliszk. 1906 októberében közgyűlésen a város az Új szegedi temetőt állandó temető jelleggel ruházta föl s azt temetkezési helyül a temetőbizottságnak jogszerűen, átengedte. A temetőbizottság megválasztását és a rendszabályt jóváhagyta a város. Elindult a részben adomány, tanácsi támogatással, segély útján a temetőnek fejlesztése. 1908-ban segélyt kért a bizottság a várostól a temetőben létesítendő kápolna építésére, és fölmerült a ravatalozó építésének szükségessége. Az első világháború, a szerb megszállás alatt nagyon leépült a temető. A temető 1931 évre megtelt. A plébános 1300 négyszögöl gazdátlan telket kért a várostól. A kért temetőrészről 300 négyszögölet a katolikus temetőhöz csatoltak, 1000 négyszögölet a protestánsok részére utalták ki. A temető ezután köztemető lett. 1968-ban az újszegedi Római Katolikus Temetőbizottság kezelésében volt a telekkönyvileg Szeged város tulajdonát képező területen fekvő katolikus temető. A kápolnát rendbe tették, ahová kihozták a templomból, a gipszből készült Fájdalmas Anya szobrát, melyet terméskő alapzatra helyeztek. Az új szegedi temető ravatalozóját 1969 májusában felújították, a temetőt bekerítették, hogy a sírokat elsősorban a jószágoktól megóvják. A kápolnát kifestették részben önkéntes adakozásból. A temető 1977-től az újszegedi egyházközség tulajdonába ment át. 1979 – ben helyezték örök nyugalomra az újszegedi temetőben a 17 évvel azelőtt elhunyt Karácsonyi Guidó plébános földi maradványait, melyet Orosházán exhumáltak. 1980-ban újszegedi temető közepén nagy lapály keletkezett, melyet föltöltötték a Beruházási Vállalat emberei abból a földből, ami a Dóm téren megkezdett építkezésből adódott. 1991-ben a temetői ravatalozó kétségbeejtő állapotban volt A gyenge vályog építmény javításáról szó nem lehetett. Egyházközség, valamint a városi önkormányzat támogatásával, Koszó István tervező építész társadalmi munkájával megkezdődhetett az új ravatalozó építése. 1991. szeptember 22-én áldotta meg Gyulay Endre megyéspüspök. 1997. december 28-án az újszegedi temetőben új urnafalat adtak át, melyet megáldott a plébános. Az urnafalon emléktáblát helyeztek el Katona Nándor volt újszegedi plébános tiszteletére. 2001. évre a temetői gondnokház életveszélyes állapotba került, le kellett bontani. 2003-ban Új épületet emeltek.

Bátyai Gitta a Móra Múzeum munkatársának Újszeged történetének munkája nyomán